

מ"ת 20402/10/16 - מדינת ישראל נגד א ח

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 20402-10-16 מדינת ישראל נ' ח(עציר)
תיק חיצוני: 442052/2016

בפני	כבוד השופטת פנינה לוקין'
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	א ח (עציר)

החלטה

בפני בקשת המבקשת לעצור עד תום ההליכים את המשיב, כנגדו הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים ותקיפת בת הזוג ופציעתה, וכן תקיפה סתם של בנו של המשיב, וגרימת היזק לרכב במזיד, כל זאת במסגרת שני אירועים, האחד מחודש 5/16 והאחר מלפני מספר ימים.

יצוין כי באישום הראשון, המתיחס לאירועים מחודש 5/16, מיוחסים למשיב איומים כלפי בת הזוג ואמה וכן תקיפת בת הזוג. ואילו שאר האישומים, לרבות תקיפת הבן, מתיחסים לאירועים שארעו בימים האחרונים לפני מעצרו, דהיינו בין ה-5.10.16 ליום 11.10.16.

המשיב ובת הזוג, נשואים מזה 22 שנים ולהם 4 ילדים, הבגיר ביניהם, בן 20 הוא זה שהיה מעורב בארוע התקיפה הנטען כלפיו.

אין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה ולגבי קיומה של עילת מעצר לאור העובדה כי מדובר בעבירות של אלימות כפי בת הזוג, ועלי רק להכריע באם יש מקום להורות על שחרור המשיב לחלופת המעצר שהוצעה בפני, או שלא לעשות כן קודם לקבלת תסקיר מעצר.

אין מחלוקת, והדבר עולה בבירור מחומר החקירה, כי מלבד אירועי האלימות המתוארים לעיל, לא נטען כי המשיב נקט במשך שנות הנשואים הארוכות של בני הזוג, באלימות כלפי בת הזוג. אין גם מחלוקת כי האירועים המתוארים ארעו על רקע צריכת אלכוהול מרובה ע"י המשיב, ועל רקע אי שביעות רצונה של בת הזוג (ואף הבן) מכך שהמשיב שותה אלכוהול, דבר שהביאם להביע חוסר שביעות רצון זה (בת הזוג בהבעת רצון לעזוב את הבית והבן בנטילת בקבוק מידי של המשיב), ובשל כך התפרץ המשיב כלפיהם.

עוד אין מחלוקת כי מלבד ארועים אלו אין למשיב כל עבר פלילי.

החלופה שהוצעה בפני הינה בביתם של זוג מכרים, העוסקים בתחום עיסוק דומה לזה של המשיב ובת זוגו (שמלות כלה וערב), המתגוררים בכפר יומנהלים עסק מביתם (כך שהם נוכחים שם מרבית שעות היום). שמעתי את המפקחים בפני והתרשמתי מנכונותם לסייע למשיב ולפקח עליו בביתם. על אף העדר קרבת משפחה מצאתי אותם מפקחים ראויים, והתרשמתי כי נכונותם נובעת מרצון כן לסייע לבני הזוג לשקם את יחסיהם חרף הארועים האחרונים שארעו ביניהם.

לאור מקום מגוריהם של המשיב ובת זוגו בקרית ביאליק, אני סבורה כי מדובר בחלופה המצויה במרחק מספיק על מנת שבמידה ותתרחש הפרה של תנאי השחרור (באם אורה על שחרור לחלופה), יוותר זמן מספיק ליתן התרעה על כך ולמנוע את הגעת המשיב לבית בני הזוג.

למרות זאת סבורה ב"כ המבקשת שאין להעתר לבקשת הסניגור להורות על שחרור לחלופת המעצר, שכן לטעמה המסוכנות העולה הן ממעשי המשיב ובעיקר מהעובדה כי אלו נעשו תחת השפעת אלכוהול, איננה מאפשרת את איון המסוכנות ללא קבלת תסקיר שירות המבחן אשר יבחן את מידת המסוכנות של המשיב ויחווה דעתו באשר למידת האמון שניתן לתת בו.

הסניגור מנגד מדגיש הן את העבר הנקי של המשיב והן את רצונה של בת הזוג, על אף שהביעה חשש ממנו בהודעותיה במשטרה, שישוחרר לחלופת המעצר המוצעת, שכן היא רואה בהרחקתו ממנה ערובה מספקת לבטחונה ומעוניינת, יחד עם מכריה, לקדם הליך של טיפול לבעיית צריכת האלכוהול שהיא בבסיס התנהגותו של המשיב כלפיה.

ראוי לציין כי עוד בשלב מעצר הימים סבר השופט עלי כי יש מקום לשחרר את המשיב לחלופה המוצעת (ראה החלטה מיום 14.10.16 במ"י 15990-10-16), אולם במסגרת ערר שהוגש על החלטה זו קבע ביהמ"ש המחוזי שאין מקום לעשות כן בשלב החקירה, תוך שהדגיש את המסוכנות העולה מחששות בת הזוג ומאובססיביות שהמשיב ביטא כלפיה.

עיינתי בתיק החקירה על בוריו, לרבות הודעות נוספות שנגבו מהמשיב לאחר הדיון בערר, וכן במכתב בת הזוג אשר אף נוכחה בדיון בפני, כמו גם הבן שהיה מי שסבל מנחת ידו של המשיב לאחר שהוציא מידיו בקבוק שתיה. התרשמתי כי אכן קיימת למשיב בעיית שתיית אלכוהול מופרזת אשר היא שמביאה אותו להתנהגות המתוארת בהודעות בת הזוג. אין ספק כי יש בבעיה זו להעלות את מידת המסוכנות, אולם מנגד, יש לזכור כי המסוכנות הינה ספציפית ביותר ומכוונת כלפי בני המשפחה, ואין מקום לטעון כי קיימת מהמשיב מסוכנות כללית (אפילו בעת שהוא שותה לשוכרה).

אמנם לא ניתן לומר על המשיב שהוא אדם נורמטיבי לחלוטין, שכן מחומר החקירה עולה כי מדובר באדם שאינו עובד למחייתו, אלא רוב היום שוהה בבית ושותה. אולם מנגד, גם אין מקום לקבוע כי מדובר באדם שרמת המסוכנות שלו הינה ברף גבוה, וגם האלימות המתוארת ע"י בת הזוג והבן, איננה ברף גבוה והיא לא הותירה אצלם פגיעות משמעותיות. יש לשים לב כי מצד אחד בת הזוג טוענת כי היא חוששת ממנו (בעת שהוא שותה לשוכרה) ומנגד לא הוציאה כנגדו, בשום שלב, גם לאחר הגשת התלונה והמלצת המשטרה, צו הרחקה ואף איננה מבקשת זאת כיום.

אין בכך להמעט מחומרת התנהגות המשיב, והעובדה שהיא באה על רקע צריכת אלכוהול איננה נסיבה שצריכה להביא לסלחנות כלפיו, אך גם לא היפוכו של דבר.

אינני סבורה כי מדובר במקרה המחייב קבלת תסקיר לצורך בחינת החלופה והתאמתה לנסיבות, שכן שוכנעתי כי החלופה, והמפקחים המוצעים, לרבות האפשרות של הפקדת פקדון כספי להבטחת תנאי השחרור לחלופה, הינם איתנים במידה המאיינת, במידה סבירה, את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. מאחר ובכוונתי להורות על מעצר בית מלא, ולאור התרשמותי מהמפקחים והמרחק מבית בני הזוג, אני סבורה כי גם באם יאמר שקיימת מסוכנות בעיקר לחזרה לשימוש באלכוהול וממנו לאלימות, הרי שפיקוח המפקחים האמורים יכול וצריך לאיין מסוכנות זו, בהיבנם את כובד האחריות שהם נוטלים על עצמם.

בחנתי את הפסיקה, והיא אכן רבה ומגוונת. לא ניתן להצביע על כלל המחייב קבלת תסקיר (אשר בימים אלו קבלתו תארך לפחות חודש ימים אם לא יותר בשל החגים) במקרים מעין אלו, וגם לא כל נטיה הפוכה. כל שופט מסתמך במידה רבה על התרשמותו הוא מצד אחד ממידת המסוכנות, ומאידך, מחוזקם של המפקחים בשקלול מרחק החלופה.

משכך, ולאור כל האמור לעיל אני מורה על שחרור המשיב למעצר בית מלא בבית בני הזוג חאג' בכפר יאסיף, וזאת בפיקוח המפקחים המוצעים: **עומאר חאג', ת.ז. 23398837 ונור חאג', ת.ז. 25814088**, וזאת עד לתום ההליכים כנגדו.

על המשיב לשהות במקום מעצר הבית בכל שעות היממה וזאת כאשר אחד מהמפקחים נמצא בכל עת בבית. במידה והמפקח שוהה בבית העסק, ואין בבית מפקח נוסף, על המשיב לשהות עם המפקח בבית העסק.

אני קובעת חלון התאוררות בכל יום בין השעות 17:00 עד לשעה 19:00 שבו רשאי המשיב לשהות מחוץ לבית בני הזוג חאג', אולם זאת בתנאי שיתלווה אליו אחד המפקחים וכי לא יצא את שטח כפר יאסיף באותה העת.

ככל שהמשיב יפר את תנאי הפיקוח על המפקח לדווח על כך באופן מיידי למשטרה.

להבטחת קיום תנאי מעצר הבית יחתום המשיב על התחייבות עצמית בסך של 3,000 ₪, תחתם התחייבות כל אחד מהמפקחים לקיום תנאי הפיקוח בסך 3,000 ₪ וכן תבוצע הפקדה של ערבון כספי בסך של 5,000 ₪ להבטחת קיום תנאי השחרור.

אני מפנה את המשיב לקבלת תסקיר מעצר משירות המבחן אשר יבחן את מידת המסוכנות של המשיב והצורך כמו גם התאמתו להפנייתו להליך טיפולי בשל צריכת האלכוהול. כמו כן יבחן שירות המבחן את החלופה והאפשרות להורות על שינוי תנאי במידת הצורך. בהתאם לאמור בתסקיר יוכל כל אחד מהצדדים להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור.

המזכירות תעביר ההחלטה לשירות המבחן.

החלטה זו מהווה פקודת שחרור.

ניתנה היום, י"ח תשרי תשע"ז, 20 אוקטובר 2016, בהעדר
הצדדים.